Rok VIII. Październik 1932 Nr. 10.

WIADOMOŚCI KONTROLI SKARBOWEJ

ORGAN ZAWODOWY
STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW KONTROLI SKARBOWEJ RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Adres Redakcji i Sekretarjatu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej: Warszawa, ul. Koszykowa 45 m. 8. Telefon 815-93.
Konto P. K. O. № 1444.

Warunki prenumeraty: Członkowie Stowarzyszenia U. K. S. otrzymują pismo bezpłatnie. Dla niečzłonków cena egz. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 60 zł., pół strony 35 zł., 1/4 strony 20 zł.

Z Zarządu Głównego.

Prezydjum Zarządu Głównego interwenjowało w Ministerstwie Skarbu u pp. Szefa Biura Personalnego Węgrzynowskiego oraz Dyrektora Departamentu Akcyz i Monopoli Państwowych S. Widomskiego w sprawie postulatów Walnego Zjazdu Delegatów Kół S. U. K. S. w dn. 28 i 29 maja 1932 r. Poruszono sprawy:

Przywrócenia awansów i szczeblowania, a przynajmniej awansowania tych kolegów, którzy osiągnęli szczebel „d“, gdyż to nie pociągnie specjalnych wydatków ze Skarbu Państwa.

Przyznania dodatku drożyźnianego i dodatku mundurowego na pograniczu polsko-gdańskiem oraz zwiększenia ryczałtów szczególnie w województwach wschodnich, gdzie zbyt małe ryczałty przy wielkich powierzchniach rejonów nie pozwalają na pełnienie dostatecznie energicznej służby objazdowej.

Przyśpieszenia wypłaty i powiększenia nagród za wykrywanie przestępstw skarbowych.

Przyznania ewentualnych dodatków (funkcyjnych) dla inspektorów Kontroli Skarbowej.

Ponadto wiele innych spraw.

Złożono poza tem specjalny memorjał w sprawie konieczności obdzielenia wszystkich urzędników Kontroli Skarbowej Dziennikami Ustaw, zawierającemi nowe ustawy i rozporządzenia z dziedziny służby akcyzowo-monopolowej.

Szczególny nacisk delegaci położyli na D. U. R. P. Nr. 88, zawierający rozporządzenie wykonawcze do ustawy o Monopolu Spirytusowym.

Delegacja została bardzo przychylnie przyjęta i p. Dyrektor Departamentu Widomski zapewnił, że będzie popierał wszystkie nasze słuszne postulaty.

Według otrzymanych wiadomości, Izby Skarbowe już zaopatrzyły w Nr. 88 D. U. R. P. wszystkie Obwody Kontroli Skarbowej, a ponadto Ministerstwo Skarbu zwróciło się do Izb Skarbowych z zapytaniem, ile należałoby rozesłać egzemplarzy rozporządzenia, aby dostatecznie obdzielić niemi Kontrolę Skarbową.

Z Międzyzwiązkowego Komitetu Porozumiewawczego Pracowników Państwowych.

Delegaci Zarządu Głównego S. U. K. S. brali udział w plenarnych posiedzeniach Międzyzwiązkowego Komitetu Porozumiewawczego Pracowników Państwowych.

Międzyzwiązkowy Komitet Pracowników Państwowych interwenjował w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie zwrotu opłat szkolnych za dzieci pracowników państwowych, uczęszczających do szkół prywatnych.

(Jak wiadomo, Ministerstwo W. R. i O. P. okólnikiem Nr. 128 z dnia 1.IX. 1932 r. uzależniło przyznanie zwrotu opłaty szkolnej od złożenia zaświadczeń o braku miejsca w szkołach państwowych. Okólnik ukazał się po terminie przyjmowania zapisów do szkół państwowych).

Na skutek interwencji, wyznaczone Dyrekcje szkół państwowych oraz Kuratorja szkolne wydają zaświadczenia pomimo upływu terminu zgłoszeń do szkół państwowych.

Dnia 29.X. 1932 r. odbyło się plenarne posiedzenie Międzyzwiązkowego Komitetu Pracowników Państwowych pod przewodnictwem kol. Glińskiego z S. U. K. S., przyczem debatowano nad nowowydanemi przepisami o państwowej służbie publicznej.

Wyłoniono komisję, w skład której wszedł i przedstawiciel S. U. K. S., mającą za zadanie opracować uwagi i postulaty pracowników państwowych, które mogłyby znaleźć uwzględnienie przy wydać się mających rozporządzeniach Prezesa Rady Ministrów, a dotyczące spraw awansowania, kwalifikacji i t. p. Dezyderaty mają być przedstawione p. Prezesowi Rady Ministrów na specjalnej audjencji.

W sprawie pogłosek, jakoby grupa ludowa B. B. W. R. projektowała wysunięcie wniosku o dalszą obniżkę płac urzędniczych delegacja Międzyzwiązkowego Komitetu Pracowników Państwowych konferowała z wicemarszałkiem Sejmu, posłem Polakiewiczem i przewodniczącym grupy ludowej B. B. W. R., posłem Kielakiem, którzy w imieniu własnem i swych kolegów klubowych stwierdzili, że grupa ludowa nie zamierza ani wysuwać wniosków o obniżkę płac, ani ich popierać.

Ustawa

z dnia 22 października 1931 r.

o opodatkowaniu piwa. (Dz. U. R. P. Nr. 99 z 1931 r.).

Przedmiot podatku od piwa.

Art. 1. (1) Podatkowi od piwa podlega piwo, wyrobione na obszarze Państwa Polskiego, oraz piwo, sprowadzone z zagranicy lub W. M. Gdańska.

(2) Za piwo, podlegające opodatkowaniu uważa się napój, otrzymany w drodze fermentacji alkoholowej zapomocą drożdży, ze słodu, z dodatkiem chmielu, względnie wszelkiego rodzaju cukru.

Art. 2. (1) Od podatku wolne jest piwo, wywożone pod kontrolą skarbową zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

(2) Minister Skarbu wyda przepisy co do kontroli piwa, wywożonego zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

(3) Od podatku wolne jest również piwo, wydawane pracownikom browarów jako deputat według norm, ustalonych przez Ministra Skarbu, lecz nie przekraczających jednego litra na jednego pracownika dziennie.

Art. 3. (1) Podatek wynosi dla piwa pełnego:

od pierwszych 2.000 hl., wydanych do obrotu w ciągu roku obrachunkowego po 8,30 zł. od 1 hektolitra,

od następnych 8.000 hl. po 8,75 zł. od 1 hektolitra,

od dalszych ilości po 9,20 zł. od 1 hektolitra.

Od piwa pełnego, przywożonego z zagranicy lub z obszaru W. M. Gdańska, opłaca się podatek według stawki 9,20 zł. od 1 hl.

(2) Od dubeltowego piwa krajowego i importowanego płaci się podatek o połowę wyższy, a od takiegoż piwa mocnego — dwukrotnie wyższy od podatku, ustalonego w punkcie 1 niniejszego artykułu dla piwa pełnego. Za piwo pełne uważa się piwo o zawartości ekstraktu do 13%, za piwo dubeltowe — piwo o zawartości ekstraktu więcej niż 13% do 20%, zaś za piwo mocne — piwo o zawartości ekstraktu większej niż 20% w podstawowej (ochłodzonej) brzeczce, z której piwo wyrobiono.

(3) Wyrób piwa o zawartości ekstraktu poniżej 9% w podstawowej brzeczce wymaga zezwolenia Ministra Skarbu, który określa warunki produkcji tego piwa.

(4) Sposób stwierdzania zawartości ekstraktów w brzeczce podstawowej oraz dopuszczalne wahania przy stwierdzaniu tej zawartości ustala Minister Skarbu.

Odpowiedzialność rzeczowa za podatek.

Art. 4. Piwo, podlegające opodatkowaniu w myśl niniejszej ustawy, może władza skarbowa w razie nieuiszczenia podatku zająć bez względu na prawa osób trzecich celem pokrycia należności podatkowej.

Osobisty obowiązek uiszczenia podatku.

Art. 5. (1) Do uiszczenia podatku od piwa obowiązany jest ten, kto piwo wyrabia lub na swój rachunek poleca wyrabiać.

(2) Obowiązek uiszczenia podatku powstaje w chwili, gdy piwo zostaje wydane z browaru; Minister Skarbu może dla piwa barwiącego zezwalać na wyjątki od tego przepisu.

(3) W razie nieuiszczenia podatku w ustalonym terminie będzie on ściągnięty przy zastosowaniu przepisów ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) wraz z karami za zwłokę w wysokości do 2% miesięcznie.

Ilość piwa, podlegającego opodatkowaniu.

Art. 6. Ilość piwa, od którego ma się uiścić podatek, oznacza się według pojemności naczyń (beczek, flaszek i t. p.), w których piwo wydaje się z browaru do spożycia.

Termin płatności, zwrot podatku i kredyt.

Art. 7. (1) Od piwa, co do którego obowiązek uiszczenia podatku powstał w ciągu pierwszej połowy miesiąca, podatek jest płatny w dniu 15-go tego miesiąca, a uiścić go należy najpóźniej 22-go tego samego miesiąca. Od piwa, co do którego obowiązek uiszczenia podatku powstał w drugiej połowie miesiąca, podatek jest płatny w ostatnim dniu tego miesiąca, a uiścić go należy najpóźniej w 7-ym dniu następnego miesiąca.

(2) W razie powtarzania się zwłoki w uiszczaniu podatku lub obawy, że podatek nie będzie zapłacony, może władza skarbowa żądać uiszczenia podatku przed wydaniem piwa z browaru.

(3) Minister Skarbu ustala warunki kredytowania podatku od piwa.

Art. 8. (1) W wypadkach zwrotu do browaru w stanie niezmienionym opodatkowanego piwa, pozostałego z rozwózkowej sprzedaży, pobrany podatek może być zwrócony.

(2) Bliższe postanowienia w tej sprawie wyda Minister Skarbu.

Przedawnienie.

Art. 9. (1) Prawo żądania zwrotu podatku, nienależnie pobranego, przedawnia się w ciągu roku, licząc od dnia powstania prawa do zwrotu tegoż Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został ujawniony, czy zatajeniem wstrzymany, przedawnia się w ciągu 10-ciu lat.

(2) Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każdy urzędowy krok, podjęty przez właściwą władzę przeciw obowiązanemu do zapłaty w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego.

Wyrób piwa.

Art. 10. (1) Do wyrobu piwa dolnej fermentacji wolno używać tylko słodu jęczmiennego, chmielu, drożdży i wody.

(2) Przy wyrobie piwa górnej fermentacji wolno używać słodu z innego zboża, nadto cukru technicznie czystego, sacharozy, cukru przemienionego, skrobiowego, jak również barwnika, sporządzonego z powyższych rodzajów cukru.

Minister Skarbu określa warunki wyrobu piwa przy użyciu cukru.

(3) Browary mogą używać do piwa swojego wyrobu piwa barwiącego, sporządzonego tylko ze słodu jęczmiennego, chmielu, drożdży i wody; wyrób, sprzedaż i kupno takiego piwa barwiącego są dozwolone pod warunkiem i ograniczeniami, przewidzianemi w obowiązujących przepisach o przeciwdziałaniu produkcji i sprzedaży szkodliwych dla zdrowia artykułów żywności i przedmiotów.

(4) Przez słód rozumie się każde zboże sztucznie kiełkowane.

(5) Przy wyrobie poszczególnych gatunków piwa, jak również piwa, przeznaczonego na wywóz zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska, Minister Skarbu może zezwalać na wyjątki od przepisów, zawartych w ustępie 1 i 2.

(6) Do piwa gotowego i brzeczki nie wolno dodawać wody od chwili, gdy zawartość ekstraktu w brzeczce podstawowej (ochłodzonej), z której piwo pochodzi, została stwierdzona. Na wyjątki zezwalać może Minister Skarbu.

(7) Bliższe przepisy co do sposobu prowadzenia fermentacji wyda Minister Skarbu.

Obrót handlowy piwem.

Art. 11. (1) Nazwy piwo wolno używać w obiegu handlowym tylko do oznaczenia takich napojów, które przeszły fermentację i które odpowiadają przepisom art. 10 ust. 1 do 3.

(2) Pod nazwą piwo dubeltowe lub mocne, albo innem określeniem, mogącem wywołać wrażenie, że piwo jest mocniejsze, niż piwo pełne, względnie dubeltowe, wolno wydawać do obiegu tylko takie piwo, którego brzeczka pod względem zawartości ekstraktu jest mocniejsza, niż brzeczka, przepisana dla piwa pełnego, względnie dubeltowego.

Zastępca przedsiębiorcy, pracownicy browaru.

Art. 12. (1) Przedsiębiorcy, których zakłady podlegają według niniejszej ustawy nadzorowi skarbowemu, winni są wypełniać obowiązki, które na nich nakłada ustawa, bądź osobiście, bądź przez odpowiedniego zastępcę.

(2) Ustanowienie zastępcy musi nastąpić wówczas, gdy przedsiębiorca obowiązków swoich w tym względzie dopełnić nie może.

(3) O ustanowieniu zastępcy należy donieść władzy skarbowej, która orzeka, czy proponowana osoba może być dopuszczona do zastępstwa.

(4) Władza skarbowa może zażądać usunięcia pracownika, który popełnił defraudację podatkową lub w popełnieniu jej współdziałał.

(5) Jeżeli na żądanie władzy skarbowej ustanowienie zastępcy lub usunięcie pracownika nie nastąpi w ciągu 14-tu dni, może być zarządzone wstrzymanie ruchu w browarze.

Kontrola.

Art. 13. Kto wchodzi w posiadanie przedsiębiorstwa, podlegającego według ustawy niniejszej nadzorowi skarbowemu, obowiązany jest donieść o tem władzy skarbowej w ciągu 8-miu dni po objęciu przedsiębiorstwa.

Art. 14. Uruchomienie browaru przedsiębiorca powinien zgłosić władzom skarbowym stosownie do przepisów, wydanych w tym względzie przez Ministra Skarbu.

Art. 15. Przepisy o urządzeniu browaru i zmianach tego urządzenia, o oznaczaniu i przemiarze naczyń, służących do produkcji i do przewozu piwa, o zgłaszaniu warek, prowadzeniu ksiąg kontrolnych oraz o sposobie wykonywania nadzoru skarbowego nad produkcją, przechowywaniem, rozlewaniem i wywozem piwa wyda Minister Skarbu.

Art. 16. (1) W razie niezastosowania się przedsiębiorcy do przepisów o urządzeniu browarów, władza skarbowa może zarządzić wstrzymanie ruchu browaru.

(2) Władza skarbowa może w wypadku ujawnienia nadużyć zarządzić stały nadzór browaru. W tym wypadku przedsiębiorca browaru powinien dostarczyć bezpłatnie do użytku urzędników skarbowych, powołanych do wykonywania stałego

nadzoru, mieszkań, położonych w obrębie browaru lub w najbliższem jego otoczeniu, wraz z opałem i oświetleniem. Nadto przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć wymienionym urzędnikom dla użytku służbowego odpowiedniego pomieszczenia, znajdującego się w obrębie browaru, zaopatrzonego w niezbędne urządzenie i przybory, potrzebne do załatwiania czynności kancelaryjnych.

(3) Dla urzędników skarbowych, przybywających celem wykonania czynności rewizyjnych w browarze, przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednio urządzonego pomieszczenia.

(4) O ilości i stosowności pomieszczeń (ust. 2 i 3) orzeka władza skarbowa.

Art. 17. (1) Dla każdego browaru ustala się corocznie normę dopuszczalnych zaników, licząc od brzeczki gorącej, w granicach, ustalanych przez Ministra Skarbu. Sposób określenia zaników wskaże rozporządzenie wykonawcze.

(2) W browarze przeprowadzać się będzie w sposób, podany w rozporządzeniu Ministra Skarbu, badanie zapasów piwa. Za braki piwa, które się przytem okażą w porównaniu z prowadzonemi w browarze książkami, należy uiścić podatek, o ile nie udowodni się, że powstały z przyczyn, które nie uzasadniają żądania podatku.

Opodatkowanie ekstraktów.

Art. 18. Upoważnia się Ministra Skarbu do opodatkowania ekstraktów, służących do wyrobu piwa domowym sposobem. Wysokość podatku odpowiadać powinna podatkowi spożywczemu od piwa według najwyższej stawki, określonej dla piwa pełnego, obliczonego od tej ilości piwa, jaką można otrzymać z ekstraktu.

Postanowienia końcowe.

Art. 19. W miejsce postanowień ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 635), powołanej w ustawie karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) stosuje się odpowiednie postanowienia niniejszej ustawy.

Art. 20. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 21. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Z tą chwilą traci moc obowiązującą ustawa z dnia 1 2czerwca 1924 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 635).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor.*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski.*

Ustawa

z dnia 22 października 1931 r.

o opodatkowaniu wina i miodu syconego.

(Dz. U. R. P. Nr. 99 z 1931 r.).

Przedmiot podatku.

Art. 1. (1) Napoje, wyszczególnione w ustępie 2 niniejszego artykułu, tak wyrobu krajowego, jak sprowadzone z zagranicy lub W. M. Gdańska, podlegają podatkowi spożywczemu; napoje, wyszczególnione w wymienionym artykule, będą zwane w dalszym ciągu niniejszej ustawy napojami winnemi.

(2) Do napojów winnych zalicza się:

a) wina naturalne (gronowe, owocowe i rodzynkowe), t. j. napoje, powstałe z przefermentowania świeżych gron, owoców i jagód lub ich soków, rodzynek lub innych owoców suszonych;

b) wina gazowane, t. j. napoje winne, o zawartości alkoholu ponad 4% objętościowych, nasycone w sposób mechaniczny kwasem węglowym;

c) wina musujące, t. j. napoje winne, o zawartości alkoholu ponad 4% objętościowych, z których po otwarciu naczynia uchodzi kwas węglowy, powstały w drodze dodatkowej fermentacji butelkowej, burząc zawarte w nich wino;

d) miód sycony, t. j. napój, powstały z przefermentowania brzeczki miodowej z dodatkiem lub bez dodatku chmielu, soków owocowych i jagodowych, ziół i cukru;

e) moszcze gronowe lub owocowe, t. j. napoje, wymienione w punkcie a), a zawierające od 1½ do 6% objętościowych alkoholu;

f) napoje podobne do wina, a wyrabiane z jakichkolwiek innych, niewymienionych w niniejszym artkule surowców, t. zw. wina sztuczne.

(3) Minister Skarbu określi w wypadkach wątpliwych, do jakiego rodzaju wina zaliczone być mają poszczególne napoje winne ze względu na rodzaj użytych do wyrobu surowców lub zawartość alkoholu i t. p.

(4) Napoje winne, zawierające mniej niż 1½% lub więcej, niż 25% objętościowych alkoholu, nie podlegają postanowieniom niniejszej ustawy.

(5) Napoje winne o zawartości ponad 25% objętościowych alkoholu podlegają opodatkowaniu narówni z wódkami gatunkowemi stosownie do ustawowych postanowień o monopolu spirytusowym.

Wysokość podatku.

Art. 2. (1) Podatek spożywczy wynosi:

A) od win gronowych stołowych, zawierających do 16% alkoholu, 1,00 zł., a od win mocnych, zawierających ponad 16% alkoholu, 2,00 zł. od 1 litra;

B) od win rodzynkowych 1,00 zł. od 1 litra;

C) od win owocowych 0,60 zł. od 1 litra;

D) od miodu syconego 0,25 zł. od 1 litra;

E) od moszczu winnego 0,50 zł., od moszczu owocowego 0,25 zł. od 1 litra;

F) od win gazowanych:

a) gronowych 1,50 zł. od 1 litra,

b) owocowych 0,90 zł. od 1 litra;

G) od win musujących:

a) gronowych 8,00 zł. od całej butelki i 4,00 zł. od półbutelki,

b) owocowych 2,50 zł. od całej butelki i 1,25 zł. od półbutelki,

(2) Minister Skarbu upoważniony jest do obniżania w drodze rozporządzeń stawek podatku, wymienionych w ustępie 1.

(3) Dla napojów, podobnych do wina (t. zw. win sztucznych) obowiązuje stawka podatkowa, jak od win gronowych, zawierających do 16% alkoholu.

(4) Mieszanina dwóch lub kilku gatunków win podlega opodatkowaniu według stawki tego rodzaju wina, zawartego w mieszaninie, które jest najwyżej opodatkowane; Minister Skarbu może zezwalać na wyjątki od tego przepisu.

(5) Przy odprawie celnej przyjmuje się do opodatkowania 1 kg. brutto za 0,8 litra wina; na życzenie przywożącego przyjmowana będzie rzeczywista zawartość wina niemusującego w naczyniach w sposób, ustalony w rozporządzeniu wykonawczem.

(6) Przy opodatkowaniu win musujących za butelki w znaczeniu niniejszej ustawy uważa się wszelkie naczynia, zawierające wino musujące, przyczem ½ butelki zawierać może najwyżej 425 cm. sześcien., a cała butelka powyżej 425 do 850 cm. sześcien. O ile chodzi o butelki, których pojemność jest większa, niż 850 cm. sześcien., liczy się za każde dalsze, choćby tylko rozpoczęte 425 cm. sześcien. połowę stopy podatkowej, wyznaczonej od całej butelki.

Zwolnienie od podatku.

Art. 3. Od podatku zwalnia się:

a) napoje winne, przeznaczone do użytku we własnem gospodarstwie, a nie na sprzedaż, wyrobione w ciągu roku w ilości, nie przekraczającej łącznie z posiadanym już zapasem 100 litrów;

b) napoje winne, wywiezione pod kontrolą skarbową zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska, oraz napoje, znajdujące się pod węzłem podatku, zniszczone w obecności kontroli skarbowej, jako niezdatne do spożycia, lub zniszczone wskutek nieprzewidzianego wypadku. O zdarzeniu, które spowodowało zniszczenie napojów winnych, przedsiębiorca powinien, pod rygorem utraty prawa do żądania zwolnienia od podatku, zawiadomić władzę skarbową w sposób, ustalony w rozporządzeniu Ministra Skarbu;

c) wino i moszcz, przeznaczone do wyrobu win musujących, gazowanych, spirytusu i octu;

d) napoje winne, wolne od cła przy wwozie z zagranicy, bądź jako bagaż, bądź jako próbki bezpłatne, stosownie do obowiązujących przepisów celnych.

Płatność podatku.

Art. 4. (1) Podatek od napojów winnych płatny jest:

a) od napojów, wprowadzanych z zagranicy, przy odprawie celnej;

b) od napojów, wyrabianych w kraju, przed wywiezieniem produktu do wolnego obrotu z wytwórni, względnie ze składów fabrycznych przy wytwórniach (magazyny fabryczne), albo przed zużyciem napojów winnych w obrębie tych pomieszczeń; Minister Skarbu może zezwolić wytwórniom napojów winnych na uiszczenie podatku z końcem danego miesiąca;

c) od napojów, sprowadzanych z W. M. Gdańska, przy odbiorze.

(2) Podatek ma uiszczać:

a) od napojów, wprowadzanych przez granicę celną, odbiorca przy odprawie celnej;

b) od napojów, wyrabianych na obszarze, na którym obowiązuje niniejsza ustawa, wytwórca;

c) od napojów, sprowadzanych z W. M. Gdańska, ten, kto napoje te sprowadza.

Art. 5. (1) Podatek od wina musującego uiszcza się przez umieszczenie na butelkach opasek podatkowych(banderoli), zakupionych w kasie skarbowej, w sposób normowany przez Ministra Skarbu, a podatek od innych napojów winnych w gotówce we właściwej kasie skarbowej.

(2) Minister Skarbu władny jest w wypadkach sprowadzania wina musującego nie w celach zarobkowych zezwolić na bezpośrednie uiszczenie podatku bez użycia opasek podatkowych.

Art. 6. Podatek od napojów winnych może być zakredytowany na warunkach, określonych przez Ministra Skarbu.

Art. 7. (1) Minister Skarbu władny jest zezwalać pod warunkami niezbędnemi do zabezpieczenia interesów Skarbu Państwa na urządzanie wolnych składów napojów winnych celem

magazynowania produktów bez pobierania podatku i wypuszczania ich do wolnego obrotu dopiero po należytem opodatkowaniu.

(2) Warunki, o których mowa w artykule niniejszym, określa rozporządzenie Ministra Skarbu.

Art. 8. (1) W razie nieuiszczenia podatku w terminie będzie on ściągnięty przy zastosowaniu ustawy z 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) wraz z karami za zwłokę w wysokości do 2% miesięcznie.

(2) Napoje winne, podlegające opodatkowaniu może władza skarbowa w razie nieuiszczenia podatku zająć bez względu na prawa osób trzecich i sprzedać celem pokrycia należności podatkowej.

Przedawnienie.

Art. 9. (1) Prawo żądania zwrotu podatku, nienależnie pobranego, przedawnia się w ciągu roku, licząc od dnia uiszczenia.

(2) Prawo żądania należnego Państwu podatku bez względu na to, czy jego wymiar został dokonany, czy zatajeniem wstrzymany, przedawnia się w ciągu dzisięciu lat, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego. Przedawnienie prawa żądania zapłaty podatku przerywa każdy urzędowy krok, podjęty przez władzę skarbową w celu ściągnięcia należności podatku wymierzonego lub zatajonego.

Kontrola.

Art. 10. (1) Produkcja i sprzedaż napojów winnych, wyprodukowanych w kraju lub sprowadzonych z zagranicy, względnie z W. M. Gdańska, podlegają kontroli skarbowej.

(2) Poza wytwórnią nie wolno przeprowadzać żadnych zabiegów wytwórczych, z wyjątkiem zabiegów, mających na celu konserwację i leczenie napojów winnych i to po uprzedniem zawiadomieniu organów kontroli skarbowej.

(3) Gotowe napoje winne, przeznaczone do obrotu handlowego, wolno przechowywać, rozlewać i wydawać tylko w pomieszczeniach na ten cel przeznaczonych za zgodą władzy skarbowej.

Art. 11. Naczynia z napojami winnemi, wypuszczane do wolnego obrotu, winny posiadać oznaczenie nazwy (firmy) wytwórni, rozlewni, hurtowni lub sprzedawcy i ich adresy, jako też rodzaju i ilości zawartego w nich napoju. W szczególności, o ile chodzi o wino, musi być oznaczone, czy wino jest gronowe, rodzynkowe, owocowe, t. zw. sztuczne lub moszczem, musujące lub gazowane, mocne lub stołowe. Umieszczanie na etykietach nazw lub rysunków, nie odpowiadających gatunkowi zawartych w naczyniach napojów i mogących wprowadzić w błąd konsumenta, jest wzbronione.

Art. 12. Zabrania się wywozić z wytwórni i sprzedawać moszcz, który po wyciśnięciu z winogron lub owoców, zalany już został drożdżami winnemi i nie przeszedł głównej fermentacji.

Art. 13. Minister Skarbu wyda szczegółowe przepisy o uruchomianiu i urządzaniu wytwórni, wypuszczaniu do wolnego obrotu napojów winnych, kontroli i rachunkowości wytwórni, rozlewni i miejsc sprzedaży, rozlewie, magazynowaniu i zanikach oraz ustali wzory ksiąg kontroli przedsiębiorstwa.

Art. 14. (1) W razie niezastosowania się przedsiębiorcy do przepisów o urządzeniu wytwórni, władza skarbowa może zarządzić wstrzymanie ruchu wytwórni.

(2) Władza skarbowa może zażądać usunięcia pracownika lub kierownika, który popełnił defraudację podatkową. W razie uchylenia się przedsiębiorcy od spełnienia tego zarządzenia, zakład ulegnie zamknięciu na mocy zarządzenia władzy skarbowej.

(3) Władza skarbowa może zarządzić w wypadku ujawnienia nadużyć stały nadzór wytwórni.

(4) Przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć bezpłatnie do użytku urzędników skarbowych, powołanych do wykonywania stałego dozoru, potrzebnych mieszkań, położonych w obrębie wytwórni lub w najbliższem jej otoczeniu, wraz z opałem i oświetleniem.

(5) Nadto przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć wymienionym urzędnikom dla użytku służbowego odpowiedniego pomieszczenia, znajdującego się w obrębie wytwórni, zaopatrzonego w niezbędne urządzenia i przybory, potrzebne dla załatwiania czynności kancelaryjnych.

(6) Dla urzędników skarbowych, przybywających dla wykonania czynności rewizyjnych w wytwórni, przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednio urządzonego pomieszczenia.

(7) O ilości i stosowności pomieszczeń (ust. 4—6) orzeka władza skarbowa.

Art. 15. Przepisy art. 10 ust. 2 i 3, 11, 12, 13, 14 i 16 nie dotyczą wypadków, przewidzianych w art. 3 punkt a).

Opłaty od wyrobu i magazynowania.

Art. 16. (1) Wyrób i magazynowanie podlega opłatom według dołączonej taryfy. Przy produkcji w jednej wytwórni różnych gatunków napojów winnych uiszcza się najwyższą z przewidzianych dla tych gatunków opłat.

(2) Wyszczególnionym w ustępie 1 opłatom nie podlegają składy fabryczne przy wytwórniach.

(3) Przedsiębiorstwa sprzedaży i hurtowych składów napojów winnych uiszczają opłatę na zasadach, ustalonych w artykule 83 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia

26 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), i w wysokości, przewidzianej w taryfie opłat, dołączonej do tegoż artykułu.

(4) Wytwórnie, wolne składy, oraz fabryczne i hurtowe składy sprzedaży mogą sprzedawać napoje winne tylko w ilościach od 15 litrów wzwyż i nie inaczej, jak za świadectwami przewozowemi.

(5) Opłaty od wyrobu i magazynowania przedsiębiorstwa obowiązane są uiścić zgóry za cały rok kalendarzowy przed rozpoczęciem danego roku. Od zakładów, otwartych dopiero w drugiem półroczu roku kalendarzowego, płaci przedsiębiorca połowę opłaty.

(6) W razie nieuiszczenia w przepisowych terminach opłat, wyszczególnionych w ustępie 1, zakład ulega czasowemu zamknięciu, niezależnie od obowiązku uiszczenia zaległej opłaty.

Postanowienia końcowe.

Art. 17. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 18. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jej ogłoszenia.

(2) W miejsce postanowień ustawy z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 525), powołanych w ustawie karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609), stosuje się odpowiednie postanowienia niniejszej ustawy.

(3) Równocześnie z wejściem w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 1 lipca 1925 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 525) oraz dotychczas obowiązujące ustawy i rozporządzenia, dotyczące spraw, unormowanych niniejszą ustawą.

(4) Postanowienia niniejszej ustawy nie naruszają w niczem postanowień, obowiązujących w dziedzinie dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor.*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski.*

Załącznik do art. 16 ustawy.

Opłaty od wyrobu i magazynowania napojów winnych wynoszą:

A)	Wyrobu:	
1)	od wytwórni wina musującego . . .	400 zł.
2)	od wytwórni wina gronowego, rodzynkowego, t. zw. sztucznego i gazowanego . . .	60 „
3)	od wytwórni wina owocowego i miodu syconego	30 „
B)	Magazynowania pod węzłem podatku . .	100 „

Z Kół i Okręgów.

Dnia 17.IX. 1932 r. odbyło się w Gdyni Walne Zebranie Koła miejscowego S. U. K. S. Na Zebranie przybył prezes Izby Skarbowej Pomorskiej, p. Kossjor, który w przemówieniu swem wezwał zebranych do zaprzestania tarć, szczególnie mających posmak różnic dzielnicowych, oddania się pracy dla S. U. K. S. i regularnego wpłacania składek.

Po omówieniu bieżących spraw Stowarzyszenia, p. Prezes Kossjor zebranie opuścił, poczem odbyły się wybory nowych władz Koła, przyczem do Zarządu Koła weszli następujący koledzy:

1) Przewodniczący — Leopold Jaworski, komisarz Kontroli Skarbowej w Gdyni.

2) Zastępca przewodniczącego — Bronisław Chyła, komisarz Kontroli Skarbowej w Pucku.

3) Skarbnik — Brunon Domjan, rewident Kontroli Skarbowej w Gdyni.

4) Sekretarz i bibljotekarz — Zygmunt Jaworowski, rewident Kontroli Skarbowej w Gdyni.

Komisja Rewizyjna, koledzy: Antoni Barylak, inspektor Kontroli Skarb. w Kartuzach i Juljan Brzóska, komisarz K. S. w Wejherowie.

Sąd Koleżeński, koledzy: Ferdynan Loda, p. o. insp. K. S. w Gdyni, Bazyli Gural, komisarz K. S. w Kartuzach i Stanisław Nowakiewicz, rewident K. S. w Helu.

Stałym delegatem do Zarządu Głównego S. U. K. S. wybrano kol. Karola Dudę, insp. K. S. w Wejherowie.

Wkońcu postanowiono odbywać zebrania co sześć tygodni.

* * *

Dnia 23.X. 1932 r. odbyło się posiedzenie Zarządu Koła miejscowego S. U. K. S. Starogard — Tczew, na którem między innemi postanowiono zwrócić się do Pomorskiej Izby Skarbowej o wyjednanie: 1) jednorazowej większej zapomogi na kupno nowych mundurów, gdyż na granicy ze względu na przejeżdżających cudzoziemców urzędnicy muszą być umundurowani i należy dbać o ich należyty wygląd, 2) zaopatrzenia urzędników rejonowych w Dzienniki Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, zawierające nowe ustawy i rozporządzenia, dotyczące służby Kontroli Skarbowej.

* * *

Dnia 2 października 1932 r. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zebranie S. U. K. S. Koła miejscowego w Stanisławowie.

Porządek obrad.

1) Odczytanie protokółu z ostatniego Walnego Zebrania, oraz protokółu z obrad Zarządu Koła z dnia 22.V. 1932 r.

2) Odczytanie sprawozdania Zarządu Głównego z Walnego Zjazdu Delegatów Kół S. U. K. S. w miesiącu maju 1932 r. oraz art. „Na czasie“ w Nr. 7/1932 r. „Wiad. K. S.“.

3) Dyskusja do p. 1, 2 i uchwały.

4) Rezygnacja prezesa Koła, kol. Regnera.

5) Wybory uzupełniające do Zarządu Koła, Komisji Rewizyjnej i Sądu Koleżeńskiego, oraz delegata do Zarządu Okręg. S. U. K. S. we Lwowie w myśl statutu S. U. K. S.

6) Wnioski i interpelacje.

Po zagajeniu posiedzenia przez prezesa, kol. Regnera, na jego wniosek wybrano na przewodniczącego Walnego Zebrania kol. Rodzynkiewicza.

Kol. Regner, jako prezes Koła, zgłasza rezygnację, motywując ją zniechęceniem do współpracy wśród urzędników Kontroli Skarbowej Koła Stanisławowskiego.

W wyniku obszernie przeprowadzonej dyskusji, rezygnacji kol. Regnera nie przyjęto, wobec czego kol. Regner mandat swój zatrzymał do najbliższego Walnego Zebrania członków S. U. K. S. Koła Stanisławowskiego.

Kol. Motyka, jako skarbnik, składa następujące zestawienie kasowe za rok 1931 i do dnia 22.X. 1932 r.:

Przychody.

Saldo na 1.I. 1931 r.	zł.	148,70
Wpływy ze składek członkowskich w 1931 r. . .	„	481,30
Razem	zł.	630,00

Rozchody.

Na pogrzeby ś. p. Nowoświata i ś. p. Sklenarza .	zł.	85,00
Saldo na 1.I. 1932 r.	„	545,00
Razem	zł.	630,00
Od 1.I. — 2.X. 1932 r. rozchodowano . . .	„	348,00
Stan kasy Koła na dzień 2.X. 1932 r. wynosi . .	„	196,00

Podczas dyskusji zastanawiano się szczególnie nad ogólną apatją i zniechęceniem, a w konsekwencji brakiem zainteresowania się większej części urzędników Kontroli Skarbowej sprawami Stowarzyszenia.

Po ożywionej dyskusji W. Zebranie na wniosek kol. Treli powzięło jednogłośnie uchwałę wyłonienia z pośród członków W. Zebrania komisji z 4-ch członków, celem jak najdokładniejszego zbadania przyczyn ogólnej apatji i zniechęcenia wśród urzędników Kontroli Skarbowej.

Do komisji zostali powołani koledzy: Rodzynkiewicz Mieczysław, Regner Jan, Spunda Stefan i Trela Kazimierz.

Zarząd Koła wezwano do przedłożenia wyniku badań oraz opracowanego projektu sanacyjnego Zarządowi Głównemu, Zarządowi Okręgowemu S. U. K. S. we Lwowie i wszystkim urzędnikom Kontroli Skarbowej Koła Stanisławowskiego, oraz spowodowania umieszczenia w całej osnowie protokółu Nadzwyczajnego Walnego Zebrania urzędników Kontroli Skarbowej Koła Stanisławowskiego wraz ze sprawozdaniem komisji 4-ch w najbliższym numerze „Wiadomości Kontroli Skarbowej".

Do p. 5 obrad przeprowadzono wybory uzupełniające przez aklamację z następującym wynikiem:

Do Zarządu Koła wybrano na zastępcę sekretarza kol. Kuberę Bronisława, do Komisji Rewizyjnej — kol. Tarnawskiego Władysława, do Sądu Koleżeńskiego — kol. Hippa Karola, na delegata do Zarządu Okręgowego S. U. K. S. we Lwowie — kol. Spundę Stefana.

Do p. 6 obrad na wniosek kol. Hippa W. Zebranie wzywa Zarząd Koła odniesienia się do Zarządu Głównego o wyjednanie u naszej Władzy naczelnej:

1) przywrócenia awansów, szczebli płac i ryczałtu na mundur;

2) podwyższenia ryczałtów do wysokości rzeczywistych kosztów na objazdy;

3) przyznania „veniam studiorum" urzędnikom Kontroli Skarbowej narówni z urzędnikami innych dykasteryj, a szczególnie wojskowości;

4) przydzielania Dzienników Ustaw, o ile chodzi o oszczędność, przynajmniej inspektorom Kontroli Skarbowej;

5) uwolnienia urzędników Kontroli Skarbowej od należytości stemplowych przy ubieganiu się o karty na broń dla celów służbowych.

Po wyczerpaniu porządku dziennego, przewodniczący zwrócił się do zebranych z gorącym apelem współpracy dla dobra i rozwoju naszego Stowarzyszenia, wzywając do gremialnego powrotu do Stowarzyszenia wszystkich tych kolegów, którzy ze Stowarzyszenia wystąpili, oraz tych, którzy dotychczas swojego przystąpienia nie zgłosili.

Na tem obrady wyczerpano i posiedzenie zamknięto.

Sekretarz *(—) Motyka.* Przewodniczący *(—) Rodzynkiewicz.*

Komitet redakcyjny: Stanisław Woropaj, Albin Wędołowski i Kazimierz Gliński.

Redaktor: JÓZEF WIERZBOWSKI.

Wydawca: Zarząd Główny Stow. Urzędn. Kontr Skarbowej w Warszawie.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.